

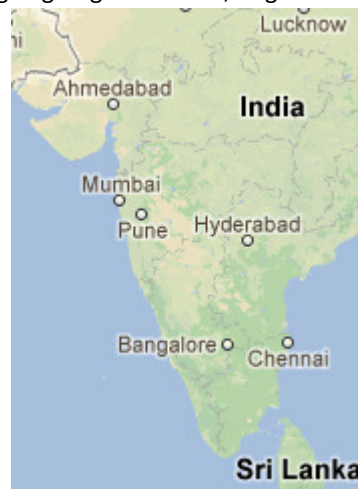
Vi får bragt drikkevand til døren

Rejsebrev fra Bobby Singh Olsen '12, Indien

Jeg hedder Bobby Singh Olsen og jeg er 17 år gammel og kommer fra Fensmark.

Hvordan fik jeg ideen?

Min AFS oplevelse startede tilbage i 2011, hvor min kusine tog på et internationalt udvekslingsprogram til Argentina med AFS Interkultur. Det var en øjenåbner for mig, at sådan noget kunne lade sig gøre. Jeg har aldrig rigtigt været ivrig for at tage på efterskole, så jeg havde altid regnet med at tage direkte på gymnasiet. Jeg var dog bevidst om muligheden at være udvekslingsstudent, men det er bare aldrig faldet mig ind, at det også kunne være en mulighed for mig, indtil min kusine tog af sted. Det gjorde mig nysgerrig og jeg besluttede så at ansøge også igennem AFS, dog ikke til Argentina eller storfavoritten USA, men Indien. Jeg ville til et land hvor ALTING er anderledes. Jeg ville ud af min tryghedszone. Jeg kom igennem hele AFS ansøgningsprocessen og en kold februar dag fik jeg så nyheden om, at jeg skulle til Chennai, tidligere kendt som Madras i det sydlige Indien. Chennai er Indiens 4. største by med næsten 9 millioner indbyggere, hvilket er noget mere end lille Fensmark på Sydsjælland, hvor jeg er fra. Jeg vidste med det samme, at jeg skulle gå ind til denne oplevelse med et så åbent sind som muligt, for Indien er virkelig noget for sig. Ved at tage det på denne måde ville jeg ikke ende skuffet, eller have et forkert billede af landet. Det med at rejse, virkede så langt ude i fremtiden, så jeg skænkede jeg ikke mange tanker, før jeg faktisk skulle af sted, og den 5. juli 2012 skulle jeg forlade Danmark. Efter et følelsesladet farvel var jeg på vej til Dubai og så videre til Chennai på mit livs eventyr. Jeg ankom til Chennai lufthavn den 6. juli 2012 med en blanding af jetlag og sommerfugle i maven. Jeg blev mødt af AFS som tog mig til et resort, hvor jeg mødte de andre AFS udvekslingsstudenter, der også skulle være i Chennai.

Her bor jeg og går i skole

Jeg bor hos en familie bestående af en mor, en far og en ældre bror, som selv har været udvekslingsstudent med AFS i USA. Værtsfaren arbejder for en it-virksomhed, værtsmoren er hjemmegående og værtsbroren studerer bachelor i historie. De bor i en lejlighed i det sydlige Chennai. Jeg tager tit på det lokale marked, hvor der altid sker noget eller et smut forbi det ny-åbnede bibliotek, som er et af Indiens største.

Jeg går i 11. klasse på et engelsk-medium privatskole, der hedder Lady Andal School, og det er en af topskolerne i Chennai, og som mest består af børn fra den indiske overklasse. Skolesystemet her er noget anderledes end det, jeg er vant til i Danmark. Det hele er udenadslære, og skolen er mere disciplineret med skoleuniform og autoritær respekt

Bobby i skoleuniform, kammerater i sportsuniform

for lærerne. Eleverne er opdelt i forskellige grupper afhængigt af, hvilke fag de har valgt. Jeg valgte "Humanities" linjen, som består af engelsk, 2. sprog, historie, geografi og indisk økonomi. "Humanities" er i det indiske samfund ikke velanset at studere og flertallet vælger linjer, der kan kvalificere dem til en uddannelse som læge eller ingeniør. Skolesystemet er virkelig præget af den britiske kolonitid, lige fra skoleuniformerne til engelsk som mediumssprog. Som 2. sprogfag valgte jeg tysk. Vi er 8 udvekslingsstudenter i Chennai, fra Ungarn, Frankrig, Brasilien og fire fra USA. Vi mødes en gang imellem for at tage i biografen eller for frokost sammen med alle vores indiske venner for en "Bring-an-Indian-

day."

Gadebilledet

Alle ens sanser kommer virkelig på overarbejde i Indien. Duften af de utallige forskellige krydderier er til at opfange overalt fra de små boder, mens man nyder en krydret kop *masala chai* med en sprød *samosa*. Det er den perfekte eftermiddagssnack. Kvinder med de smukkeste farverige silkesarees og med den karakteristiske *bindi* samt mænd med deres perlehvide skjorter og nederdelslignende *dhotis* fylder gaden med dagligdagens rutiner, blandet med den øredøvende larm fra de mange gul-sortede trehjulede *autorickshaws*, der racer om kap med den øvrige indiske trafik, mens moskeens kald til bøn, de troendes messen foran hindutemplets idol og kirkeklokkerne lyder side om side. Indien er i sandhed kontrasternes land.

Hvad har jeg lært?

Ja, fattigdom spiller også en rolle. Gadehygiejnen er ikke den bedste med skrald på gaderne og slum omkring floden der løber gennem byen. Køer, grise, geder og høns er også til at finde.

På religiøse festivaler er der altid et lysbillede af en hindu gud.

Indiens befolkning er nogle af de sødeste og mest gavmilde mennesker jeg nogensinde har mødt. De er så gæstfrie, omsorgsfulde og virkelig nysgerrige!

Jeg har lært en del af min oplevelse her i Indien. Det er virkelig gået op for mig, hvor godt vi har det i Danmark. Det har gjort mig langt mere ydmyg og taknemmelig for alle de små ting, så som rent drikkevand og strøm hele døgnet (mens vi her får bragt drikkevand til døren og har to timer uden strøm hver dag).

Jeg har også lært, hvor forskelligt Indien er fra delstat til delstat. Jeg har fået mulighed til at rejse med min skole og også med AFS hvor vi tog til Gujarat med tog for Navrati-festivalen som er en ni dag lang Hindu festival. Her fik vi rig mulighed til at udforske en helt anden indisk kultur end hvad vi er vant til i Syd. Her mødte vi også alle de andre AFS'ere rundt omkring i Indien. Jeg har også været i Agra og set den verdensberømte Taj Mahal, men den bedste tur jeg har været på var til Amritsar i Punjab, hvor jeg så det Gyldne Tempel. Det er nok noget af det smukkeste jeg nogensinde har set.

Mangfoldigheden

Se, Indien er et land med 22 officielle sprog med hver deres "skrift" og utallige dialekter, så engelsk er virkelig "binde-sproget" her, plus Indien var jo en britisk koloni for rigtig mange år.

Min skole er en engelsk-talende en så al undervisning foregår på engelsk. Vi har andre sprogfag, hvor jeg har valgt tysk. Valgmulighederne er tysk, fransk, tamil, hindi og sanskrit; hvor langt flertallet har valgt fransk.

Hindi er det mest talte sprog i Indien og nok anset som det officielle, mens Tamil er det officielle sprog i den delstat jeg befinder mig i (Tamil Nadu). Sanskrit er et "dødt-sprog" (lidt ligesom latin), som bliver mest brugt i religiøse anliggender.

Bobby

Et *pooja*-alter. Det er et i hvert hjem, og det er der hinduerne udfører ofringer til deres guder.

Min værtsfamilie er tamiler og taler tamil, men de taler lige så meget engelsk, så det er mest engelsk der bliver brugt her hos dem. Også udenfor er engelsk mere end rigeligt for at overleve men jeg bruger skam lidt tamil når det kommer til at forhandle pris osv. men jeg lærer lidt hindi i skolen og kan nu læse og skrive hindi.

Jeg har vedhæftet et billede af en 10 rupee seddel. Der kan man se at Hindi og Engelsk er brugt stort og i venstre side er der en liste med 17 af de 22 officielle sprog :

Indien er i sandhed kontrasternes land. Det er også et land man bare elsker eller hader, der er ikke noget midt mellem. Men jeg kan roligt sige at jeg elsker Indien, og jeg nyder hver eneste dag!